

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מב.

עין משפט
נר מצוה

(א) זיל עב לך (ב) זיל הלאה
 כירמיהו (א) (ב) זיל עב לך
 (ד) פתחיהו קב ע"ש
 (ה) זיל שקריתם נא
 כספרהוין (ו) [שם קמט]
 חנינה יב: פתחיהו קב
 (ז) וימא לט ע"ש טיר מו:
 ש"ן (ח) פ"ה שמתכר
 רש"י (ט) נפ"י ירמיהו ה'
 (י) ש"י י. (כ) זיל לא
 (ל) ויפ"י מו"י ימא טו:
 ד"ה אמר להם וימא' מנחת
 ק. ד"ה אמר.

הנהגות הב"ה
 (א) נב' ומכ"י וימא
 ירמיהו בן שלמיה
 בירמיהו וירמיהו:
 (ב) שם מנחה דא
 מנחה:

מוסף רש"י
 משך ידו את לוציטם.
 משך הקב"ה את ידו מן
 הלוטט שלל להפטר
 אלמס (פסוקין קב.) לא
 יגורך רב. היט מספרי
 לשון הרע. דמכ"י נמרה
 תלמי דמכ"י א"ס דמס
 ויג' ועוד דמכ"י נמרה
 קרס הוה קב פתח
 נמס וגו' (שם).
 הדרן עלך אלו נאמרין
 על אויביכם אתם
 הולכים. לפיך התחין
 נמלמה ודברים כ. ג.
 למה סגן ממונה שאם
 אירע בו פסול כהן
 גדול. אבל כל זמן של
 אירע בו פסול אין סגן
 עושה שום פניה כעלם
 יומא ט"ז ע"ש ש"ג דמח
 טו סמ"ח.

משורה בלחמה. נראה היא דלה תנא הכי משוח מלחמה נעשה שמדבר אל העם כיצד דקדמי נפרק אלו נאמרין (לעיל דף לב.) מקרא ככורים כיצד משוח דהתם סליק מיניה דמי לעיל מיניה ואלו נאמרין בלשון קודש אבל מימה למה הקדים פרק זה קודם פרק עגלה ערופה והלא שנה משוח מלחמה נבצא אחרונה אחרי כולן ויש לומר דהתם הקדים פרשת עגלה ערופה משום דליירי נפרשת המלך נקט נמריה פרשת עגלה ערופה אבל הכא שנה לפרשה מקדים משוח מלחמה משום דזוטרי מיליה ופסיק ועדי לכו וא"ת ולימני לעיל פרשת משוח מלחמה דמני

הדרן עלך אלו נאמרין

משורה מלחמה. כהן (א) שמתכרזה לכן שנאמר ונגש הכהן וגו'. ובגמרא פריך מאי קאמר: ויקומו פאנשים. כמיב בני פתח בן רמליהו שנלחם עם אחז נדברי הימים ששבו מנני יהודה הרבה ושם היה נביא עודד שמו והיחיס לבני ישראל ואמר להם כחמת ה' על בני יהודה נתנס בידכם והיחיסם כהם לאין מרפא ועתה אחס אומרים לכבוש אותם לעבדים שמעו והשיבו את השביה וגו': לכל כושל. כל הכושלים שנהם שאינן יכולין לילך ברגליהם: להלם פוסים. לנף פוסים קרוי להלם בלשון המקרא: קלגסין. חילות: הגנפם פריסין. מנסינ וסגורין ומדקין המריסין זה סמוך לזה כדי שיקשו זה על זה והקול נשמע בקול המון לאיים על שנגנדם: שוכך. שר נבא הדערש"י: גב' מאי קאמר. היכי יליף לשון הקודש מהכא: דומיא דשופר. מירוא הוא. השופט ממונה על השופט ששופט עשו לנגוה את מי שיהיה השופט לכוף: ואימא סגן. מדבר דברים הללו דהא ממונה הוא ויש ממונה על גביו: למה סגן ממונה. לאיה דבר הוא ממונה ומנוק: שם אירע כו'. אבל בעוד שלא אירע פסול לכהן גדול אין לסגן גדולה של כלום: מאי שנה שמע ישראל. למה ממחיל בלשון זה: פעמיים מדבר עמם אחס כספר. כשאלו מאלתם: שמעו

יודיה הוא בשער בנימין ושם בעל פקודות ושמו יראה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשרים אתה נופל ויאמר (לו) ירמיהו שקר אינני נופל (א) אל הכשרים וגו' וכת' ויתפשי (ב) ירמיהו ויביאהו אל השרים וא"ר אלעזר כל עדה שיש בה חנופה מאוסה כנדה שנאמר כי עדת חנף גלמוד (ג) שכן בכרכי הים קורין לנדה גלמודה מאי גלמודה גמולה (ד) כמעלה ואמר ר' אלעזר כל עדה שיש בה חנופה לכוף גולה כתיב הכא כי עדת חנף גלמוד וכת' התם (א) ואמרת בלבבך מו ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גולה וסורה וגו' א"ר ירמיהו בר אבא (א) ארבע כיתות אין מקבלות פני שכניה כתיב לציצים וכת חניפים וכת (א) שקרים וכת מספרי לשון הרע כתיב חניפים דכתיב כי לא לפניו חנף יבא כתיב שקרים דכתיב (א) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני כתיב מספרי לשון הרע דכתיב כי לא חפץ רשע אתה לא יגורך רע (א) צדיק אתה ה' לא יגור כמגורך רע:

הדרן עלך אלו נאמרין
משוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם בלשון הקודש היה מדבר שנאמר והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן זה כהן משוח מלחמה ודבר אל העם בלשון הקודש ואמר אליהם שמעו ישראל וגו' על אויביכם ולא על אחיכם לא יהודה על שמעון ולא שמעון על בנימין שאם תפלו בידם ירחמו עליכם כמה שנאמר (א) ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחיוקו בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישו ויגעילום ויאכילום וישקום ויסקום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום וירחו עיר התמרים אצל אויביכם אתם הולכים שאם תפלו בידם לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו' אל ירך לבבכם מפני צהלת סוסים מפני פלשתים באו בנצחוננו של שובך מה היה סופו לסוף נפל בחרב ונפלו ואלהם ידבר והאלהים יעננו בקול מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש תנו רבנן ונגש הכהן ודבר אל העם יכול כל כהן שירצה ת"ל (א) ודברו השופרים מה שופרים בממונה אף כהן בממונה ואימא כהן גדול דומיא דשופר מה שופר שיש ממונה על גביו אף כהן שיש ממונה על גביו כהן גדול נמי האיכא מלך על גביו בעבודתו קאמר ואימא סגן סגן לאו ממונה הוא דתניא (א) אמר רבי חנינא סגן הכהנים למה סגן ממונה שאם אירע בו פסול כהן גדול נכנס ומשמש תחתיו: ואמר אליהם שמעו ישראל: מאי שנא שמעו ישראל אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל אפילו לא קיימתם אלא קריאת שמע שחרית וערבית אי אתם נמסרין בידם: אל ירך לבבכם אל תיראו כו': תנו רבנן (א) פעמיים מדבר עמם אחת בספר ואחת במלחמה בספר מה הוא אומר שמעו

א א מ"י מ"ו מהלכות
 מלכות הלכה ג סמנ
 ע"ש קי:
 ב ב מ"י ט"ז הלכה ב:

תורה אור השלם

1. וידי הוא בשער בנימין ושם בעל פקודת ושמו יראה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשרים אתה נופל ויאמר (לו) ירמיהו שקר אינני נופל (א) אל הכשרים וגו' וכת' ויתפשי (ב) ירמיהו ויביאהו אל השרים וא"ר אלעזר כל עדה שיש בה חנופה מאוסה כנדה שנאמר כי עדת חנף גלמוד (ג) שכן בכרכי הים קורין לנדה גלמודה מאי גלמודה גמולה (ד) כמעלה ואמר ר' אלעזר כל עדה שיש בה חנופה לכוף גולה כתיב הכא כי עדת חנף גלמוד וכת' התם (א) ואמרת בלבבך מו ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גולה וסורה וגו' א"ר ירמיהו בר אבא (א) ארבע כיתות אין מקבלות פני שכניה כתיב לציצים וכת חניפים וכת (א) שקרים וכת מספרי לשון הרע כתיב חניפים דכתיב כי לא לפניו חנף יבא כתיב שקרים לא יכון לנגד עיני כתיב מספרי לשון הרע דכתיב כי לא חפץ רשע אתה לא יגורך רע (א) צדיק אתה ה' לא יגור כמגורך רע:
2. כי עדת חנף גלמוד ואש אבקה אהיה שחר: איב טו לר
3. ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גולה וסורה ואלהי מי גדל חן אני נשארו לכו לכו אלה איפה הם:
4. יום מלכנו החלו שירים חמת מין משך ידו ה לוציטם: הישע ו ה
5. גם הוא לי לישורה בי לא לפניו חנף יבא: איב יג טו
6. לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יבן לגבי עיני:
7. כי לא אל תפץ רשע אהא לא ירך רשע: החלים ה ה
8. והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם:
9. ואמר אליהם שמעו ישראל אתם קרבים הייתם למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תעריצו מפניהם:
10. ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחיוקו בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישו ויגעילום ויאכילום וישקום ויסקום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום וירחו עיר התמרים אצל אויביכם תנו רבנן (א) ודברו השופרים מה שופרים בממונה אף כהן בממונה ואימא כהן גדול דומיא דשופר מה שופר שיש ממונה על גביו אף כהן שיש ממונה על גביו כהן גדול נמי האיכא מלך על גביו בעבודתו קאמר ואימא סגן סגן לאו ממונה הוא דתניא (א) אמר רבי חנינא סגן הכהנים למה סגן ממונה שאם אירע בו פסול כהן גדול נכנס ומשמש תחתיו: ואמר אליהם שמעו ישראל: מאי שנא שמעו ישראל אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל אפילו לא קיימתם אלא קריאת שמע שחרית וערבית אי אתם נמסרין בידם: אל ירך לבבכם אל תיראו כו': תנו רבנן (א) פעמיים מדבר עמם אחת בספר ואחת במלחמה בספר מה הוא אומר שמעו

הדרן עלך אלו נאמרין

משוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם בלשון הקודש היה מדבר שנאמר והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן זה כהן משוח מלחמה ודבר אל העם בלשון הקודש ואמר אליהם שמעו ישראל וגו' על אויביכם ולא על אחיכם לא יהודה על שמעון ולא שמעון על בנימין שאם תפלו בידם ירחמו עליכם כמה שנאמר (א) ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחיוקו בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישו ויגעילום ויאכילום וישקום ויסקום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום וירחו עיר התמרים אצל אויביכם אתם הולכים שאם תפלו בידם לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו' אל ירך לבבכם מפני צהלת סוסים מפני פלשתים באו בנצחוננו של שובך מה היה סופו לסוף נפל בחרב ונפלו ואלהם ידבר והאלהים יעננו בקול מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש תנו רבנן ונגש הכהן ודבר אל העם יכול כל כהן שירצה ת"ל (א) ודברו השופרים מה שופרים בממונה אף כהן בממונה ואימא כהן גדול דומיא דשופר מה שופר שיש ממונה על גביו אף כהן שיש ממונה על גביו כהן גדול נמי האיכא מלך על גביו בעבודתו קאמר ואימא סגן סגן לאו ממונה הוא דתניא (א) אמר רבי חנינא סגן הכהנים למה סגן ממונה שאם אירע בו פסול כהן גדול נכנס ומשמש תחתיו: ואמר אליהם שמעו ישראל: מאי שנא שמעו ישראל אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל אפילו לא קיימתם אלא קריאת שמע שחרית וערבית אי אתם נמסרין בידם: אל ירך לבבכם אל תיראו כו': תנו רבנן (א) פעמיים מדבר עמם אחת בספר ואחת במלחמה בספר מה הוא אומר שמעו

הדרן עלך אלו נאמרין
משוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם בלשון הקודש היה מדבר שנאמר והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן זה כהן משוח מלחמה ודבר אל העם בלשון הקודש ואמר אליהם שמעו ישראל וגו' על אויביכם ולא על אחיכם לא יהודה על שמעון ולא שמעון על בנימין שאם תפלו בידם ירחמו עליכם כמה שנאמר (א) ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחיוקו בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישו ויגעילום ויאכילום וישקום ויסקום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום וירחו עיר התמרים אצל אויביכם אתם הולכים שאם תפלו בידם לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו' אל ירך לבבכם מפני צהלת סוסים מפני פלשתים באו בנצחוננו של שובך מה היה סופו לסוף נפל בחרב ונפלו ואלהם ידבר והאלהים יעננו בקול מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש תנו רבנן ונגש הכהן ודבר אל העם יכול כל כהן שירצה ת"ל (א) ודברו השופרים מה שופרים בממונה אף כהן בממונה ואימא כהן גדול דומיא דשופר מה שופר שיש ממונה על גביו אף כהן שיש ממונה על גביו כהן גדול נמי האיכא מלך על גביו בעבודתו קאמר ואימא סגן סגן לאו ממונה הוא דתניא (א) אמר רבי חנינא סגן הכהנים למה סגן ממונה שאם אירע בו פסול כהן גדול נכנס ומשמש תחתיו: ואמר אליהם שמעו ישראל: מאי שנא שמעו ישראל אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל אפילו לא קיימתם אלא קריאת שמע שחרית וערבית אי אתם נמסרין בידם: אל ירך לבבכם אל תיראו כו': תנו רבנן (א) פעמיים מדבר עמם אחת בספר ואחת במלחמה בספר מה הוא אומר שמעו